דודתי היקרה

כתב מוסטפה רהמהדוסט
צייר עלי נמוואר

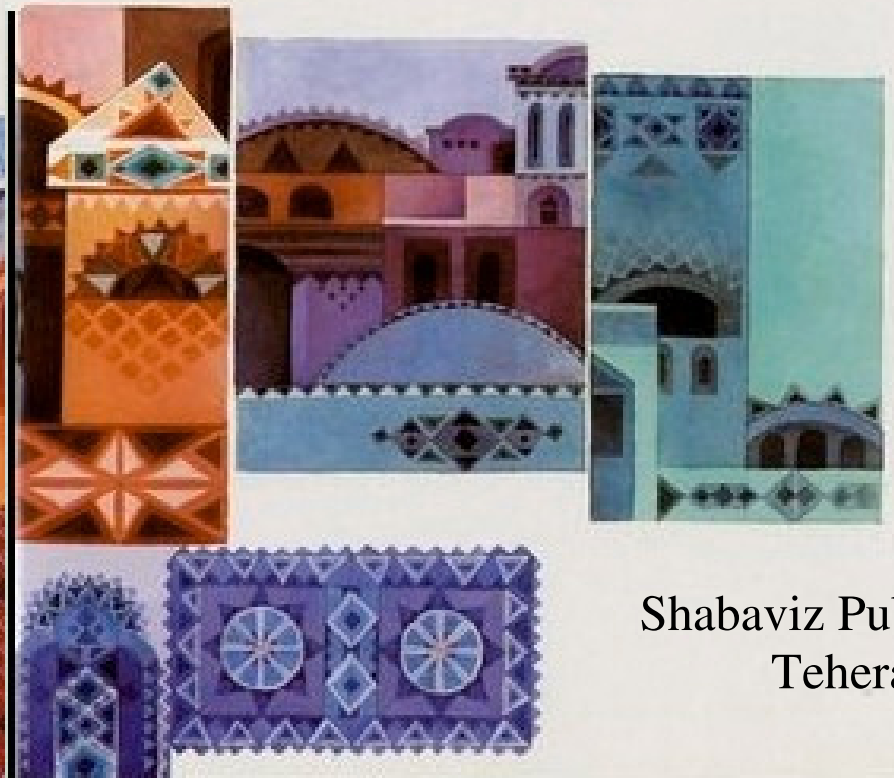

Shabaviz Publication
Teheran

הייתה זו עיר ללא שם, היא לא הייתה קיימת כלל. ובעיר ללא שם חיה נערה עצובה, גם היא ללא שם.
היא הייתה עצובה כי אבא שלה החליט לחתן אותה עם בן דודה, אך זה עוד טרם נולד!
הנערה לא רצתה להתחתן עם בן דוד. היא ידעה שדודה שלה מתנגדת לנשואיה גם היא.
הנערה עזבה את ביתה והלכה אל הדודה שלה.

הדודה קיבלה אותה בשמחה. "בואי, כנסי ילדתי, מה שלומך?"
"מה יכול להיות שלומי, דודה? אינני רוצה להתחתן עם בן הדוד. אני רוצה לברוח מהעיר, אך יש לי רק פרוטה אחת בכיס. אנא תני לי שתי ביצים. אמכור אותן בשוק ואקנה לי בגדים ואוכל. אלך מהעיר ללא שם."

נתנה לה הדודה שתי ביצים והנערה הלכה לשוק. אך השוק היה מלא אנשים ובדוחק זה הביצים נשמטו מידיה. נשארה לה רק הפרוטה אחת.

קנתה הנערה בפרוטה שלה הרבה מחטים.

היא שמה את המחטים זו על זו ובנתה מהם מגדל. היא עלתה על המגדל כדי למצוא את הביצים.

כשראתה אותן מרחוק, ראתה שמביצה אחת בקעה תרנגולת ומשניה תרנגול.

התרנגולת הלכה לשרת אצל אישה זקנה.
היא ניקתה לה את החצר.
התרנגול הלך לשרת אצל איכר זקן. הוא עזר לו לדוש את התבואה.
הנערה חרדה מהמגדל שלה. היא לא ידעה האם ללכת אחרי התרנגול או אחרי התרנגולת. היא החליטה על הימור. עצמה את כף ידה לאגרוף ואמרה "אם היא מלאה, אלך לתרנגול, אם ריקה - לתרנגולת."

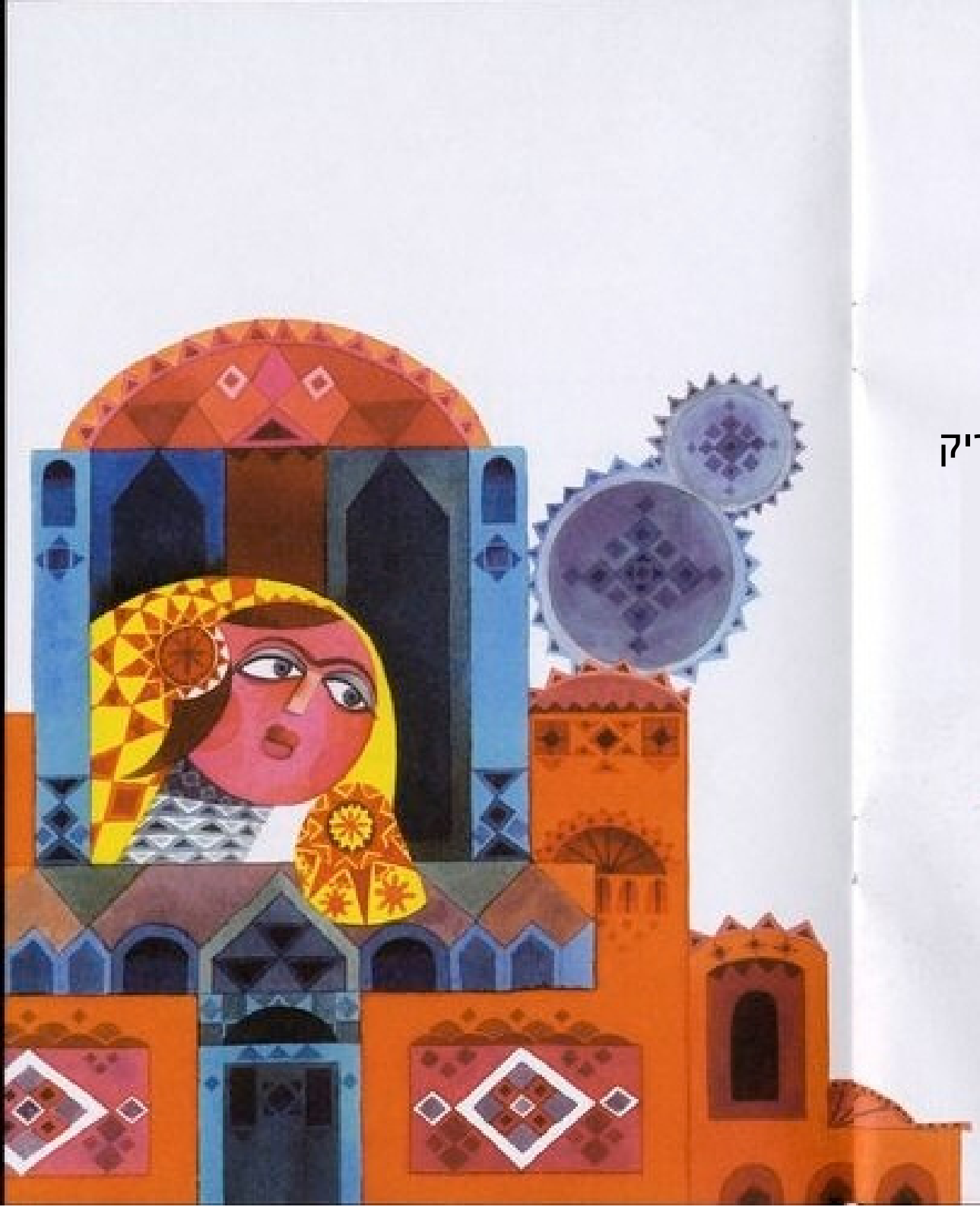

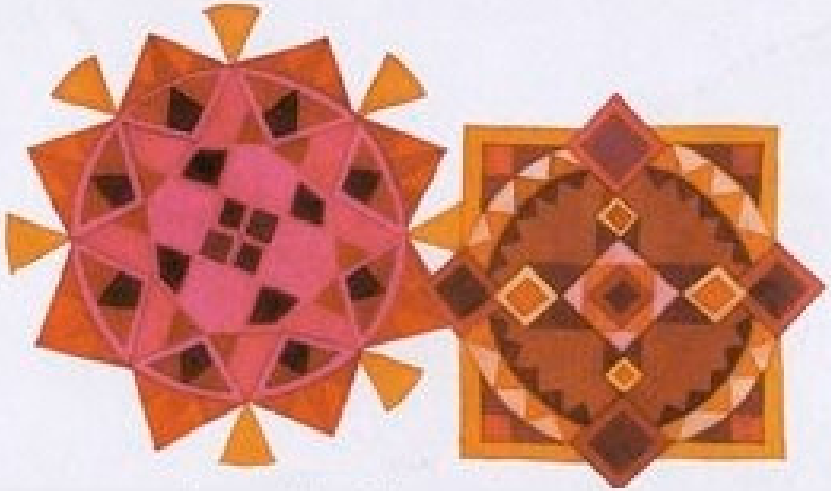

ואז קראה "מלא או ריק?". האגרוף היה ריק
והיא רצה לביתה של הזקנה.
הנערה צחקה "דודה, דודה יקרה!"
"כן ילדתי הצוחקת."
"האם התרנגולת שלי כאן?"
"כן, יקירתי."
"האם הטילה ביצים?"
"כן, סל מלא."
"איפה הסל?"
"רוח רעה לקחה אותו."
"ואיפה הרוח?"
"אחרי הר קואף".

אמרה הילדה "אלך להר קואף ואקח כסף עבור הביצים מהרוח הרעה ואקנה לי בגדים ואוכל לדרך. אך קודם אחפש את התרנגול שלי.

"אל תמהרי כל כך" אמרה הדודה "תישארי כאן ללון ותצאי מחר"

אמרה הנערה "כששלג רוקד באוויר הוא שלג, אך כשהוא נופל על הארץ הוא מים. מים נשארים מים כשהם בנהר, אך כשהם עוצרים במקום אחד הם ביצה. אם עלי ללכת, לא אשאר במקום."

נתנה לה הדודה תיקן שחור, שיהיה לה חבר לדרך, וינגן וישיר לה. הנערה שמה אותו בכיס אך הוא לא שר ולא ניגן, כי תיקנים לא שרים.

הלכה הנערה עד שהגיעה לחווה של האיש הזקן.
היא צחקה אליו ואמרה "שלום דוד זקן"
"שלום ילדתי הצוחקת."
"האם התרנגול שלי כאן?"
"כן, הוא עובד בשדה חיטה."
"עבד כבר הרבה?"
"הרבה מאוד, יקירתי."
"תן לי את השכר שלו."
"אין לי כסף בכלל."
"תן לי חיטה במקום כסף."
"חכי ואביא אותה מהשדה."

הזקן הביא חיטה מהשדה. הנערה הוציאה את התיקן מהכיס ומהשריון שלו עשתה שני שקים. היא מילא את השקים בחיטה, קראה לתרנגול שלה ושמה אותם על גבו.
ולפני שהלכה לשוק ומכרה את החיטה, הלכה להר קואף לקבל כסף מהרוח הרע עבור הביצים שהטילה התרנגולת.
וכל זה כדי לברוח מהעיר ללא שם ולא להתחתן עם בן דדו שטרם נולד.
האם כך היה?

לא, זה רק סיפור. סיפור-חלום.